

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. α'.

Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗ ΚΗ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Χαρίτωνος τοῦ
Ὁμολογητοῦ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

*ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς
ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ
βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ τῇ
οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Χαρίτων
Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τῆς Ὁκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου

ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ

*Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τῆς Ὁκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα,
οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι
ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς,
ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων,
τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος,
Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς
ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ
σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Στίχ. *Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ
Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον
τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι
τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι. Αὐτῶν ταῖς
παρακλήσεσι, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς

σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ Ἀπειρόγαμε,
 ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν Ποιητὴν σου καὶ
 Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν
 ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
 Τόκον σου.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
 Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 17. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

Κάθισμα Β'. Τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου - -

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμασθεῖς,
 τῆς ἀσκήσεως ἄθλοις βεβαιωθείς, χρυσίου
 λαμπρότερον, εὐσεβείᾳ ἀπήστραψας, καὶ
 καθαρὸν δοχεῖον ὑπάρξας τοῦ Πνεύματος,
 πονηρῶν πνευμάτων τὸ σκότος ἐμείωσας·
 ὅθεν συναθροίσας, μοναζόντων ἀγέλας,
 ποιμὴν τούτων γέγονας, καὶ φωστὴρ
 διαυγέστατος· ὦ Χαρίτων μακάριε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
 τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς
 βυθὸν κατηνέχθην ἁμαρτιῶν· καὶ στένων
 κραυγάζω σοι, ἐκ καρδίας Πανάχραντε·
 Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος,
 καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον
 πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν
 ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δός μοι μετάνοιαν,
 καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα πόθῳ
 κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
 Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι·
 σε γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
 πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
 τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
 ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
 μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
 μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
 σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
 λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
 ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
 γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
 τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
 πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
 ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
 ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
 ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
 ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
 ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
 σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν
 με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
 ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
 μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
 δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
 ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
 ἂν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
 τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός

οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κοντάκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος β΄. *Τὸν ἀσφαλεῖς.*

Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας ἅπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις στέψωμεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτωνα ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὁσίοις, τὸν φωστῆρα τὸν θεῖον Ἰκονίου πιστοί, Χαρίτωνα τὸν μακάριον, ἐν ὕμνωδίαις ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ᾠσμασι θείοις, αὐτοῦ τὴν κάραν στέψωμεν· τὴν γὰρ ὁφρὺν τῶν ματαίων εἰδώλων ἠδάφισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόνους μὲν ἤνεγκε, τῶν βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς· Αὐτὸν οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀνταδέλφων Ἀλεξάνδρου,

Ἀλφειοῦ καὶ Ζωσίμου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ ποιμένος· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων καὶ παίδων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριάκοντα Μαρτύρων.

Ταῖς αὐτῶν ။γίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ΄.

Μεγαλυνάριον. **Ἦχος δ΄.**

Στίχ. *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το*

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἑνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀθλήσει μεν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τελέσας, εἰς οὐρανούς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρίτων πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τῆς τοῦ
Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν πανύμνητε
Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, οὗ τὸν
σταυρὸν ἀράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ
Μάρτυρες, ὀπίσω τούτου ἔδραμον, μεθ' ὧν
ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτῆνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρά. Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ
σοι λάμπασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν,
ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν
νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας

καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὠμίλησας, ἐν
ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάθῃ Θεσπέσιε,
τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ
μνημόσυνα.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.*

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ
σοι λάμψασα, τηλαυγῶς κατεφώτισεν,
ἐντεῦθεν ἐμείωσας, τῶν παθῶν τὴν
νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας, ἡμέραν φθάσας
καθαρῶς, καθαρωτάτῳ φωτὶ ὠμίλησας, ἐν
ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάθῃ Θεσπέσιε,
τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σου, ἱερῶς τὰ
μνημόσυνα.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Χάριν ἐπανθοῦσάν σοι, Χαρίτων φέρων
οὐράνιον, ἐπιγείων ἡλόγησας· ἐντεῦθεν ὡς
ἄσαρκος, κακουχίαις εἴλου, ζῆν ὡς αἰδίου,
τρυφῆς χειμάρρουν εὐσεβῶς, περιπολεύειν
μέλλων θεόληπτε, καὶ δάκρυσιν ἐξήρυνας
τὴν θολερὰν πηγὴν Ὅσιε, τῶν παθῶν καὶ
κατήρδευσας, ψυχοτρόφους τοὺς στάχυν.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Χάριν τῶν ἰάσεων, Χαρίτων θείας ἐκ
χάριτος, ἐπαξίως ἀπείληφας· ἐντεῦθεν
πνευμάτων σοι, τῶν τῆς πονηρίας,
τέτραπται ἢ πλάνη, καὶ νοσημάτων
δυσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε·
πηγάξεις γὰρ ὡς νάματα, τῶν χαρισμάτων
τὰ ρεῖθρά σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδευόμενοι,
ἀνυμνοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα.

Τοῦ Μηναιίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε πάτερ, εἰς παῖσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν
ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας,
τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν
βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων
πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,
ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ
Ὁσίου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρὼν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Χαρίτων Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.